

## U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radky Panáčkové a soudkyň JUDr. Věry Vyhliďalové a JUDr. Heleny Krejčí v insolvenční věci dlužnice **Jarmily Podolské**, nar. 20.3.1959, bytem v Ostravě – Hrabůvce, Horní 791/3, PSČ 700 30, o odvolání věřitele **Raiffeisenbank a.s.**, se sídlem v Praze 4, Hvězdova 1716/2b, PSČ 140 78, zastoupeného Mgr. Janem Kolečkem, advokátem se sídlem v Praze 1, Na Příkopě 15, PSČ 110 00, proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5.5.2014, č.j. KSOS 25 INS 36997/2013-B-5,

### t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku I. **z r u š u j e** a ve výroku II. se **p o t v r z u j e**.

### O d ů v o d n ě n í :

Usnesením označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí soud prvního stupně nepotvrdil usnesení schůze věřitelů ze dne 11.4.2014, kterým byl odvolán insolvenční správce Mgr. Michal Machek a na jeho místo byl jmenován nový insolvenční správce, společnost AS ZIZLAVSKY v.o.s. (výrok I.), a deklaroval, že dosavadní insolvenční správce Mgr. Michal Machek zůstává ve funkci (výrok II.).

V důvodech rozhodnutí soud prvního stupně uvedl, že na schůzi věřitelů dne 11.4.2014 navrhl přítomný věřitel č. 4 odvolání dosavadního insolvenčního správce a navrhl nového insolvenčního správce, a to společnost AS ZIZLAVSKY v.o.s., IČ: 28490738. Do protokolu soud uvedl, že o zproštění dosavadního insolvenčního správce a ustanovení nového insolvenčního správce bude rozhodnuto samostatným

usnesením. Soud dále deklaroval, že byly zjištěny pohledávky ve výši 656.213,58 Kč, což představuje 100 % hlasů věřitelů, kteří mají právo na schůzi hlasovat dle výše svých přihlášených pohledávek. Aby bylo přijato usnesení schůze věřitelů o odvolání správce, je k tomu třeba ve smyslu ustanovení § 29 odst. 1 insolvenčního zákona, aby pro něj hlasovala nejméně polovina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů. Tato polovina představuje 328.106,79 Kč, pokud věřitel č. 4 disponuje zjištěnou pohledávkou ve výši 326.291,30 Kč, je zřejmé, že zákonem požadované kvorum splněno nebylo. Soud si je vědom početní chyby, které se dopustil přímo u jednání, v důsledku níž z protokolu vyplynulo, že dojde k odvolání dosavadního insolvenčního správce a ustanovení nového. Jelikož však tato formulace je nesprávná a věřitel č. 4 neměl dostatek hlasů k odvolání insolvenčního správce, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výročních usnesení.

Proti tomuto usnesení podal věřitel č. 4 Raiffeisenbank a.s. včasné odvolání, ve kterém uvedl, že z protokolu o přezkumném jednání plyne, že jeho pohledávka byla zjištěna v celé přihlášené výši. Schůze věřitelů bezprostředně následující po přezkumném jednání se zúčastnil osobně pouze on. Žádný jiný věřitel schůzi věřitelů přítomen nebyl, a proto byl oprávněn na této schůzi hlasovat pouze on, který tak pro účely hlasování disponoval 100 % hlasů. Domnívá se, že byly splněny veškeré podmínky stanovené ustanovením § 29 odst. 1 insolvenčního zákona, a proto byl také oprávněn na schůzi věřitelů rozhodnout o tom, že odvolává soudem ustanoveného insolvenčního správce Mgr. Michala Machka a na jeho místo jmenuje nového insolvenčního správce, společnost AS ZIZLAVSKY v.o.s. Namítá, že soud prvního stupně si nesprávně vyložil ustanovení § 29 odst. 1 v tom smyslu, že kvorum pro účely hlasování se počítá z výše všech pohledávek, které nebyly popřeny, respektive z těch, které byly zjištěny, přičemž věřitele těchto pohledávek pak považuje automaticky za věřitele, kteří mají právo hlasovat, což zřejmě dovozuje z dovětky ustanovení § 29 odst. 1 insolvenčního zákona. Úvaha soudu je správná pouze z poloviny. Souhlasí s názorem soudu, že na schůzi věřitelů mají právo hlasovat pouze věřitelé pohledávek zjištěných. Soud však již poněkud pozapomněl, že aby takový věřitel měl právo na schůzi věřitelů hlasovat, musí být současně na této schůzi přítomen. Podle jeho názoru smyslem ustanovení § 29 odst. 1 insolvenčního zákona je dát aktivním věřitelům dlužníka možnost rozhodnout o změně insolvenčního správce, kterého dříve ustanovil insolvenční soud. Zákonodárce v tomto ustanovení vyjádřil čím dál tím více se prosazující a insolvenčním řízením prostoupenou zásadu aktivní participace věřitelů na průběhu insolvenčního řízení. Věřitelům by tak měla být dána možnost se aktivně podílet na způsobu, jakým budou jejich pohledávky uspokojeny. Dovětek, který byl vložen do ustanovení § 29 odst. 1 insolvenčního zákona s účinností od 1.1.2014, „...kteří mají právo hlasovat“ zdůrazňuje aktivní přístup věřitelů k účasti na insolvenčním řízení. Zastává názor, že kvorum potřebné pro odvolání stávajícího a ustanovení nového insolvenčního správce je třeba počítat z výše pohledávek věřitelů, kteří tyto pohledávky přihlásili ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů a jejichž pohledávky byly na přezkumném jednání zjištěny, respektive nebyly popřeny, a kteří na schůzi byli přítomni a měli právo hlasovat. Argumentuje tím, že ustanovení § 29

odst. 1 insolvenčního zákona je nutno vnímat jako speciální ustanovení k obecnému ustanovení § 49 odst. 1 insolvenčního zákona, které vyjadřuje princip aktivní participace věřitelů na insolvenčním řízení, kdy je obecně pro insolvenční řízení stanoveno, že quorum schůze věřitelů bude počítáno právě pouze z výše pohledávek přítomných věřitelů. Rovněž tak i z ustanovení § 52 odst. 1 insolvenčního zákona lze dovodit, že hlasovací právo je zkoumáno u každého jednotlivého věřitele zvlášť, a to vždy v určité konkrétní situaci. Domnívá se proto, že usnesení soudu prvního stupně je nesprávné, a navrhuje, aby ho odvolací soud změnil tak, že usnesení schůze věřitelů učiněné na schůzi věřitelů dne 11.4.2014, kterým byl odvolán insolvenční správce Mgr. Machek a na jeho místo byl jmenován nový insolvenční správce společnost AS ZIZLAVSKY v.o.s. ve smyslu ustanovení § 29 odst. 2 insolvenčního zákona, potvrdí.

Insolvenční správce ve svém vyjádření k odvolání věřitele uvedl, že nesouhlasí s výkladem ustanovení § 29 odst. 1 insolvenčního zákona tak, jak ho zastává věřitel č. 4, když podle jeho názoru by se většina měla nově počítat pouze z výše zjištěných pohledávek věřitelů, kteří byli na schůzi věřitelů přítomni. Tvrdí, že ustanovení § 29 odst. 1 insolvenčního zákona představuje jednu z výjimek z obecné úpravy hlasování obsažené v § 49 odst. 1 insolvenčního zákona. S ohledem na skutečnost, že výklad pojmu „všichni věřitelé“ podle § 29 odst. 1 insolvenčního zákona činil některým insolvenčním soudcům problémy, doplnil zákonodárce do tohoto ustanovení dovětek, že se jedná pouze o takové věřitele, „...kteří mají právo hlasovat“. Tento záměr zákonodárce vyplývá i z důvodové zprávy k novele insolvenčního zákona. Poukazuje na to, že ustanovení úzce navazuje na právní úpravu § 51 odst. 1 insolvenčního zákona, dle kterého mohou věřitelé, jejichž pohledávka byla popřena, hlasovat v rozsahu popření pouze, pokud se na tom usnese schůze věřitelů. Tvrdí, že výklad nastíněný věřitelem č. 4 by tak ad absurdum mohl vést k odvolávání insolvenčních správců ze strany věřitelů s minoritními pohledávkami vůči celkové výši zjištěných závazků dlužníka, a to pouze na základě toho, že by se jakožto jediný věřitel dostavil na první schůzi věřitelů. Takové změny v osobě insolvenčního správce by vždy vedly k průtahům v řízení, které budou dány především předáváním funkce mezi původním a novým insolvenčním správcem. V konečném důsledku by tak mohly být přímo narušeny základní principy insolvenčního řízení deklarované v ustanovení § 5 insolvenčního zákona. Aby mohlo být v dané věci platně přijato usnesení schůze věřitelů o odvolání správce, bylo by nutné, aby pro něj hlasovali věřitelé, jejichž zjištěné pohledávky by představovaly vůči všem zjištěným pohledávkám nejméně jejich jednu polovinu, to je výši 328.106,79 Kč.

Podle ustanovení § 7 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „IZ“), nestanoví-li tento zákon jinak, nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení

týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou a včas, přezkoumal napadené usnesení i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a odst. 1 a 6 o.s.ř.), aniž by ve věci nařizoval jednání (§ 94 odst. 2, písm. c/ IZ), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Z obsahu spisu vyplývá, že v tomto řízení, ve kterém byl zjištěn úpadek dlužnice, nařídil insolvenční soud přezkumné jednání a schůzi věřitelů na 11.4.2014. K tomuto jednání a schůzi věřitelů se dostavil pouze odvolatel, přihlášený věřitel č. 4 Raiffeisenbank a.s. Po přezkoumání jednotlivých přihlášených pohledávek vyplynulo, že šest věřitelů přihlásilo pohledávky v celkové výši 725.687,18 Kč. Ze strany insolvenčního správce byla v celém rozsahu popřena pohledávka věřitele č. 5 ve výši 69.473,56 Kč. Celková suma zjištěných pohledávek přihlášených věřitelů představuje 656.213,62 Kč. Dále insolvenční soud rozhodl usnesením o tom, že hlasovací právo mají všichni přítomní věřitelé, jejichž pohledávka byla zjištěna. Na dotaz soudu, zda někdo z přítomných věřitelů navrhuje odvolání insolvenčního správce z funkce ve smyslu ustanovení § 29 odst. 1 insolvenčního zákona, přítomný věřitel navrhl odvolat současného insolvenčního správce a navrhl, aby novým insolvenčním správcem byla ustanovena společnost AS ZIZLAVSKY v.o.s., jejíž souhlas ze dne 8.4.2014 přiložil. Nato insolvenční soud vydal usnesení, že o zproštění dosavadního insolvenčního správce a ustanovení nového insolvenčního správce bude rozhodnuto samostatným usnesením.

Podle ustanovení § 29 IZ, na schůzi věřitelů, která nejbližší následuje po přezkumném jednání, se mohou věřitelé usnést, že insolvenčním soudem ustanoveného insolvenčního správce odvolávají z funkce a že ustanovují nového insolvenčního správce. Toto usnesení je přijato, jestliže pro ně hlasovala nejméně polovina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů, počítána podle výše jejich pohledávek, kteří mají právo hlasovat (odstavec 1). Usnesení o ustanovení insolvenčního správce podle odstavce 1 potvrzuje insolvenční soud; nepotvrdí je pouze tehdy, nesplňuje-li insolvenční správce podmínky uvedené v § 21 až 24 a v § 25 odst. 3; § 54 odst. 1 se nepoužije (odstavec 2).

Odvolací soud nesouhlasí s odvolatelem provedeným výkladem ustanovení § 29 odst. 1 IZ, podle něhož je potřebnou většinu hlasů pro přijetí usnesení o odvolání stávajícího správce vypočítat z hlasů přihlášených věřitelů přítomných na schůzi, která nejbližší následuje po přezkumném jednání. Úprava, podle které se potřebná většina hlasů vypočítává z hlasů věřitelů, „kteří mají právo hlasovat“, doplněná zákonem č. 294/2013 Sb., pouze zpřesňuje kvorum potřebné pro přijetí usnesení schůze věřitelů, jak již byla judikaturou vyřešena (například usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19.12.2011, sen. zn. 2 VSPH 1068/2011 či jeho usnesení ze dne 21.10.2013, sen. zn. 1 VSPH 424/2009-P98, a dále srovnej text

důvodové zprávy k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení /insolvenční zákon/, ve znění pozdějších změn a předpisů a zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších změn a předpisů, který projednávala Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v šestém volebním období pod č. 929/0, část II., zvláštní část k bodům 8 až 11 /k § 29, § 31 odst. 7 a § 32 odst. 2/). Ustanovení § 29 odst. 1 IZ ve znění účinném od 1.1.2014 je proto třeba vykládat tak, že kvorum hlasů věřitelů, potřebné pro přijetí usnesení schůze věřitelů o odvolání soudem ustanoveného insolvenčního správce, se vypočítává z hlasů přihlášených věřitelů s právem hlasu, nikoliv všech přihlášených věřitelů. Hlasovací právo (to je právo hlasu) nepřísluší těm věřitelům, jejichž pohledávka byla popřena insolvenčním správcem (pokud nedojde k situaci dle § 51 odst. 1 IZ) a dále věřitelům s pohledávkami dle § 51 odst. 4 IZ. Odvolací soud proto souhlasí s názorem, vysloveným insolvenčním správcem v jeho vyjádření k odvolání.

V dané věci byly zjištěny pohledávky věřitelů v celkové výši 656.213,58 Kč. Aby mohlo být platně přijato usnesení schůze věřitelů o odvolání správce, bylo by nutné, aby pro ně hlasovali věřitelé, jejichž zjištěné pohledávky by představovaly vůči všem zjištěným pohledávkám nejméně jednu jejich polovinu, to je 328.106,79 Kč. Vzhledem k tomu, že odvolatel disponoval zjištěnou pohledávkou ve výši 326.291,30 Kč, je zřejmé, že svými hlasy by věřitel č. 4 neprosadil přijetí usnesení schůze věřitelů o odvolání stávajícího insolvenčního správce.

Z uvedeného vyplývá, že schůze věřitelů následující po přezkumném jednání nepřijala usnesení o odvolání insolvenčním soudem ustanoveného insolvenčního správce a nového insolvenčního správce svým usnesením neustanovila, protože pro jeho přijetí nehlasovala nejméně polovina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů, počítaná podle zjištěných pohledávek, kteří mají právo hlasovat. Z uvedeného proto vyplývá, že soud prvního stupně nepostupoval správně, jestliže napadeným rozhodnutím nepotvrdil usnesení schůze věřitelů podle ustanovení § 29 odst. 2 IZ, jelikož žádné takové usnesení o odvolání stávajícího insolvenčního správce a ustanovení nového insolvenčního správce schůzí věřitelů přijato nebylo. Odvolací soud proto výrok I. napadeného usnesení zrušil (ustanovení § 219a o.s.ř.), a ve výroku II. toto usnesení potvrdil (ustanovení § 219 o.s.ř.) tak, aby v souladu s principem právní jistoty bylo zřejmé, že ke změně dosavadního insolvenčního správce Mgr. Michala Machka nedošlo a že ten dále jako soudem ustanovený insolvenční správce vykonává funkci insolvenčního správce dlužnice.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, jestliže napadené usnesení odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od

ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku, dlužníci, insolvenčnímu správci, odvolateli, věřitelskému výboru (zástupci věřitelů) a státnímu zastupitelství, které případně vstoupilo do insolvenčního řízení, se však doručuje i zvláštním způsobem, přičemž lhůta k podání dovolání začíná běžet ode dne zvláštního doručení rozhodnutí.

Olomouc 30. ledna 2015

Za správnost vyhotovení:  
Zuzana Žádníková

JUDr. Radka Panáčková, v.r.  
předsedkyně senátu